

२०७२ वैशाख १८ शुक्रवार ०१-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- तिमीले यी आँखाबाट जे पनि देख्दछौ यी सबै पुरानो दुनियाँको सामग्री हो, यो समाप्त
हुनु छ, त्यसैले यस दुःखधामलाई बुद्धिबाट भुल्दै जाऊ ।”

प्रश्न:- मनुष्यहरूले बाबा माथि कुनचाहिँ दोष लगाएका छन् तर त्यो दोष कसैको पनि होइन ?

उत्तर:- यति ठूलो जुन विनाश हुन्छ, मनुष्यहरूले सम्झन्छन्- भगवान्‌ले नै गराउनुहुन्छ, दुःख
पनि उहाँले दिनुहुन्छ, सुख पनि उहाँले दिनुहुन्छ । यो धेरै ठूलो दोष लगाइदिएका छन् ।
बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, म सधैं सुख दाता हुँ, म कसैलाई दुःख दिन सकिदैन ।
यदि मैले विनाश गराएँ भने त सारा पाप ममाथि आउनेछ । त्यो त सबै ड्रामा अनुसार
हुन्छ, मैले गराउँदैन ।

गीत:- रात के राही.....

ओम् शान्ति । बच्चाहरूलाई सिकाउनको लागि कति गीतहरू बडो राम्रा छन् । गीतको अर्थ लगाउनाले
वाणी खुल्नेछ । बच्चाहरूको बुद्धिमा त छ- हामी सबै दिनको यात्रामा छौँ, रातको यात्रा पूरा हुन्छ ।
भक्तिमार्ग हो नै रातको यात्रा । अँध्यारोमा धक्का खानुपर्ने हुन्छ । आधाकल्प रातको यात्रा गरेर उत्रिदै
आएका छौ । अहिले आएका छौ दिनको यात्रामा । यो यात्रा एकै पटक गछौँ । तिमी जान्दछौ- यादको
यात्राबाट हामी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनेर फेरि सतोप्रधान सत्ययुगको मालिक बन्छौँ । सतोप्रधान
बन्नाले सत्ययुगको मालिक, तमोप्रधान बन्नाले कलियुगको मालिक बन्छौ । त्यसलाई भनिन्छ स्वर्ग,
यसलाई भनिन्छ नर्क । अब तिमी बच्चाहरूले बाबालाई याद गछौँ । बाबाबाट सुख नै मिल्छ । जसले
अरू केही बोल्न सक्दैनन् उनीहरूले मात्र यो याद राखून्- शान्तिधाम हो हामी आत्माहरूको घर,
सुखधाम हो स्वर्गको बादशाही र अहिले यो हो दुःखधाम, रावणराज्य । अब बाबा भन्नुहुन्छ- यस
दुःखधामलाई भुलिदेऊ । हुन त यहाँ रहन्छौ तर बुद्धिमा यो रहोस्- यी आँखाबाट जे पनि देख्दछौ त्यो
सबै रावणराज्य हो । यी शरीरहरूलाई देख्छौ, यो पनि सारा पुरानो दुनियाँको सामग्री हो । यो सारा
सामग्री यस यज्ञमा स्वाहा हुनु छ । ती पतित ब्राह्मणहरूले यज्ञ रच्छन् भने त्यसमा जौ-तिल आदि
सामग्रीहरू स्वाहा गछन् । यहाँ त विनाश हुनु छ । उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ बाबा, उहाँपछि छन् ब्रह्मा
र विष्णु । शंकरको त्यस्तो कुनै पार्ट छैन । विनाश त हुनु नै छ । बाबा त विनाश उसबाट
गराउनुहुन्छ जस माथि कुनै पाप नलागोस् । यदि भगवान्‌ले विनाश गराउनुहुन्छ भनियो भने त उहाँ
माथि दोष आउनेछ । त्यसैले यो सबै ड्रामामा निश्चित छ । यो बेहदको ड्रामा हो, जसलाई कसैले पनि
जान्दैनन् । रचयिता र रचनालाई कसैले जान्दैनन् । न जान्नाको कारण अनाथ बनेका छन् । कोही
अभिभावक छैन । कुनै घरमा आमा बुवा छैनन् र आपसमा लड्छन् भने भनिन्छ तिम्रो कोही आफ्नो
छैन ! अहिले त करोडौँ मनुष्य छन्, यिनीहरूको कोही आफ्नो अभिभावक छैन । देश-देश
लडिरहन्छन् । एउटै घरमा बच्चा बुवासँग, पुरुष स्त्रीसँग लडिरहन्छन् । दुःखधाममा छ नै अशान्ति ।
यस्तो भनिदैन भगवान्‌ पिताले कुनै दुःख रचनुहुन्छ । मनुष्यहरू सम्झन्छन्- दुःख-सुख बाबाले नै
दिनुहुन्छ तर बाबाले कहिल्यै दुःख दिन सक्नुहुन्न । उहाँलाई भनिन्छ नै सुख-दाता त्यसो भए दुःख
कसरी दिनुहुन्छ । बाबा त भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई धेरै सुखी बनाउँछु । एक त आफूलाई आत्मा
सम्झ । आत्मा छ अविनाशी, शरीर छ विनाशी । हामी आत्माहरूको रहने स्थान परमधाम हो, जसलाई
शान्तिधाम पनि भनिन्छ । यो अक्षर ठीक छ । स्वर्गलाई परमधाम भनिदैन । परम मतलब परभन्दा पर ।
स्वर्ग त यहाँ नै हुन्छ । मूलवतन छ परभन्दा पर, जहाँ हामी आत्माहरू रहन्छौ । सुख-दुःखको पार्ट
तिमी यहाँ खेल्छौ । यो जुन भन्दछन्- फलाना स्वर्ग गयो, यो एकदमै गलत हो । स्वर्ग त यहाँ छैन ।

२०७२ वैशाख १८ शुक्रवार ०१-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

अहिले त हो कलियुग । यस समय तिमी हौ संगमयुगी, बाँकी सबै हुन् कलियुगी । एउटै घरमा बुवा कलियुगी त बच्चा संगमयुगी । स्त्री संगमयुगी, पुरुष कलियुगी..... कति फरक हुन जान्छ । स्त्रीले ज्ञान लिन्छिन्, पुरुषले ज्ञान लिएनन् भने एक-अर्कालाई साथ दिदैनन् । घरमा खिटापिट हुन जान्छ । स्त्री फूल बन्छिन्, ऊ काँडाको काँडै रहन जान्छ । एउटै घरमा बच्चाले जान्दछ— हामी संगमयुगी पुरुषोत्तम पवित्र देवता बनिरहेका छौं, तर बुवाले भन्छन् शादी बर्बादी गरेर नर्कबासी बन । अब रूहानी बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, पवित्र बन । अहिलेको पवित्रता २१ जन्म चल्नेछ । यो रावण राज्य नै खलास हुनु छ । जससँग दुश्मनी हुन्छ उसको पुतला (एफिजी) जलाइन्छ नि । जसरी रावणलाई जलाउँछन् । त्यसैले दुश्मनसँग कति घृणा हुनुपर्छ । तर यो कसैलाई थाहा छैन— रावण को हो ? धेरै खर्च गर्छन् । मनुष्यलाई जलाउनको लागि यति खर्च गर्दैनन् । स्वर्गमा त यस्तो कुनै कुरा हुँदैन । वहाँ त बिजुलीमा राख्यो, खत्तम । वहाँ यो ख्याल रहँदैन— उसको माटो काममा आओस् । वहाँको त रीति रिवाज यस्तो हुन्छ कुनै कठिनाइ अथवा थकाइको कुरा हुँदैन । यति सुख हुन्छ । अब बाबा सम्झाउनुहुन्छ— म एकलाई याद गर्ने पुरुषार्थ गर । याद गर्नमा नै युद्ध छ । बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनु हुन्छ— मीठे बच्चे, आफूमाथि अटेन्शनको पहरा दिइराख । मायाले कहीं नाक-कान नकाटोस् किनकि दुश्मन हो नि । तिमीले बाबालाई याद गर्छौ र मायाले तुफानमा उडाइदिन्छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— हरेकले दिनभरिको चार्ट लेख्नुपर्छ— कति बाबालाई याद गर्ने ? कहाँ मन भाग्यो ? डायरीमा नोट गर, कति समय बाबालाई याद गर्ने ? आफ्नो जाँच गर्नुपर्छ अनि मायाले पनि देख्नेछ— यो त राम्रो बहादुर छ, आफूमाथि राम्रो अटेन्शन राख्छ । पूरा पहरा दिनु छ । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबा आएर परिचय दिनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ— घरबार पनि सम्हाल, मात्र बाबालाई याद गर । यिनी कुनै ती संन्यासीहरू जस्तो होइनन् । तिनीहरू भिख मागेर चल्छन् फेरि पनि कर्म त गर्नुपर्छ नि । तिमीले उनीहरूलाई पनि भन्न सक्छौ— तिमी हठयोगी हौ, राजयोग सिकाउनेवाला एक मात्र भगवान् हुनुहुन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरू संगममा छौ । यस संगमयुगलाई नै याद गर्नुपर्छ । हामी अहिले संगमयुगमा सर्वोत्तम देवता बन्छौ । हामी उत्तम पुरुष अर्थात् पूज्य देवता थियौं, अहिले कनिष्ठ बनेका छौ । कुनै कामको रहेनौ । अब हामी के बन्छौ, मनुष्यहरू जुन समय कानुन (बेरिस्टरी) आदि पढ्छन्, त्यस समय पद मिल्दैन । परीक्षा पास गर्‍यो, पदको टोपी मिल्यो । गएर सरकारी सेवामा लाग्छन् । अहिले तिमी जान्दछौ— हामीलाई उच्चभन्दा उच्च भगवान्ले पढाउनुहुन्छ भने अवश्य उच्चभन्दा उच्च पद पनि दिनुहुन्छ । यो लक्ष्य उद्देश्य (एम अब्जेक्ट) छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर, म जो हुँ, जस्तो हुँ, त्यो सम्झाइ दिएको छु । आत्माहरूको पिता म बिन्दु हुँ, ममा सारा ज्ञान छ, तिमीलाई पहिला आत्मा बिन्दु हो भन्ने ज्ञान कहाँ थाहा थियो र । त्यसमा सारा ८४ जन्मको पार्ट अविनाशी निश्चित छ । क्राइस्टले पार्ट खेलेर गए, फेरि अवश्य आउनेछन् नि । क्राइस्टका अनुयायीहरू सबै अब जानेछन् । क्राइस्टको आत्मा पनि अहिले तमोप्रधान छ । जति पनि उच्चभन्दा उच्च धर्म स्थापक छन्, उनीहरू अहिले तमोप्रधान छन् । यिनले पनि भन्छन्— म धेरै जन्मको अन्तमा तमोप्रधान बनें, अब फेरि सतोप्रधान बन्छु । तत् त्वम् ।

तिमी जान्दछौ— हामी अहिले ब्राह्मण बनेका छौ, देवता बन्नको लागि । विराट् रूपको चित्रको अर्थ कसैले पनि जान्दैनन् । अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— आत्मा स्वीट होममा (शान्तिधाममा) रहँदा पवित्र थियो । यहाँ आएपछि पतित बनेको छ । तब नै भन्दछन्— हे पतित-पावन आएर हामीलाई पवित्र बनाउनुहोस् ताकि हामी आफ्नो घर मुक्तिधाममा जाऔं । यो प्वाइन्ट पनि धारण गर्नको लागि हो । मनुष्यहरूले जान्दैनन्— मुक्ति-जीवनमुक्तिधाम कसलाई भनिन्छ । मुक्तिधामलाई शान्तिधाम

२०७२ वैशाख १८ शुक्रबार ०१-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन भनिन्छ । जीवनमुक्तिधामलाई सुखधाम भनिन्छ । यहाँ छ दुःखको बन्धन । जीवनमुक्तिलाई सुखको सम्बन्ध भनिन्छ । अब दुःखको बन्धन दूर (समाप्त) हुनेछ । हामीले पुरुषार्थ गछौं उच्च पद पाउनको लागि । त्यसैले यो नशा हुनुपर्छ । हामी अहिले श्रीमतमा आफ्नो राज्य-भाग्य स्थापना गरिरहेका छौं । जगत अम्बा नम्बरवनमा जान्छिन् । हामीले पनि उनलाई अनुसरण (फलो) गछौं । जो बच्चाहरू अहिले माता-पिताको दिलमा चढ्छन् उनीहरू नै भविष्यमा तखतनशीन बन्नेछन् । दिलमा उनीहरू चढ्छन् जो दिन-रात सेवामा बिजी रहन्छन् । सबैलाई सन्देश (पैगाम) दिनु छ— बाबालाई याद गरौं । पैसा-कौडी केही पनि लिनु छैन । उनीहरू सम्भन्धन्— यिनीहरू राखी बाँध्न आउँछन्, केही दिनुपर्छ । भन, हामीलाई अरु केही पनि चाहिदैन मात्र ५ विकारहरूको दान दिनुहोस् । यो दान लिनको लागि हामी आएका छौं । त्यसैले पवित्रताको राखी बाँध्छौं । बाबालाई याद गर्नुहोस्, पवित्र बन्नुहोस् तब यस्तो देवता बन्नुहुनेछ । बाँकी हामी पैसा आदि केही पनि लिन सक्दैनौं । हामी ती ब्राह्मण होइनौं । केवल ५ विकारको दान दियौं भने ग्रहण छुट्नेछ । अहिले कुनै कला बाँकी छैन । सबैमाथि ग्रहण लागेको छ । तिमी ब्राह्मण हौ नि । जहाँ पनि जाऊ, भन— दे दान तो छुटे ग्रहण । पवित्र बन । विकारमा कहिल्यै नजानु । बाबालाई याद गर्नुभौं भने विकर्म विनाश हुन्छ र हामी फूल बन्नेछौं । तिमी नै फूल थियौं फेरि काँडा बनेका छौ । ८४ जन्म लिदाँ-लिदाँ गिदैँ नै आएका छौ । अब फर्केर जानु छ । बाबाले डाइरेक्शन दिनुभएको छ, यिनीद्वारा । उहाँ हुनुहुन्छ उच्चभन्दा उच्च भगवान् । उहाँको शरीर छैन । अच्छा, ब्रह्मा-विष्णु-शंकरको शरीर छ ? तिमी भन्नेछौ— हो, सूक्ष्म शरीर छ । तर त्यो मनुष्यहरूको सृष्टि त होइन । खेल सारा यहाँ छ । सूक्ष्मवतनमा नाटक कसरी चलन सक्छ ? त्यस्तै मूलवतनमा पनि सूर्य-चन्द्रमा नै छैनन् भने नाटक पनि कसरी हुन सक्छ ! यो धेरै ठूलो मञ्च (मण्डप) हो । पुनर्जन्म पनि यहाँ हुन्छ । सूक्ष्मवतनमा हुँदैन । अहिले तिम्रो बुद्धिमा सारा बेहदको खेल छ । अहिले थाहा भएको छ— हामी जो देवी-देवता थियौं हामी नै फेरि कसरी वाम मार्गमा आउँछौं । वाम मार्ग विकारी मार्गलाई भनिन्छ । आधाकल्प हामी पवित्र थियौं, हाम्रो नै हार र जितको खेल हो । भारत अविनाशी खण्ड हो । यो कहिल्यै पनि विनाश हुँदैन । आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो तब अरु कुनै धर्म थिएन । तिम्रा यी कुरालाई मान्नेछन् उनीहरूले जसले कल्प पहिला मानेका थिए । ५ हजार वर्षभन्दा पुरानो चीज कुनै हुँदैन । सत्ययुगमा फेरि तिमी पहिला गएर आफ्नो महल बनाउनेछौ । यस्तो होइन सुनको द्वारिका कुनै समुद्रको तल छ त्यो निस्केर आउनेछ । देखाउँछन् सागरबाट देवताहरूले रत्नहरूको थालीहरू भरेर दिन्थे । वास्तवमा ज्ञान सागर बाबा हुनुहुन्छ जसले तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान रत्नका थालीहरू भरेर दिइरहनुभएको छ । देखाउँछन्— शंकरले पार्वतीलाई कथा सुनाए । ज्ञान रत्नहरूले भोली भरे । शंकरको बारेमा भन्छन्— भांग-धतुरो पिउँथे, फेरि उनको अगाडि गएर भन्दछन्— भोली भरिदिनुहोस्, हामीलाई धन दिनुहोस् । हेर शंकरको पनि ग्लानि गरिदिएका छन् । सबैभन्दा धेरै ग्लानि गर्छन् मेरो । यो पनि खेल हो जुन फेरि पनि हुनेछ । यस नाटकलाई कसैले पनि जान्दैनन् । म आएर आदि देखि अन्त्यसम्म सारा रहस्य सम्झाउँछु । यो पनि जान्दछौ— उच्चभन्दा उच्च बाबा हुनुहुन्छ । विष्णु सो ब्रह्मा, ब्रह्मा सो विष्णु कसरी बन्छन्— यो कसैले बुझ्न सक्दैन ।

अहिले तिमी बच्चाहरूले पुरुषार्थ गछौं हामी विष्णु कुलका बनौं भनेर । विष्णुपुरीको मालिक बन्नको लागि तिमी ब्राह्मण बनेका हौ । तिम्रो दिलमा छ— हामी ब्राह्मण आफ्नो लागि सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं श्रीमतमा । यसमा लडाईं आदिको कुनै कुरा छैन । देवताहरू र असुरहरूको लडाईं कहिल्यै हुँदैन । देवताहरू हुन्छन् सत्ययुगमा । वहाँ लडाईं कसरी हुन सक्छ । अहिले तिमी ब्राह्मण योगबलबाट विश्वको मालिक बन्छौ । बाहुबलवालाको विनाश हुनेछ । तिमीले साइलेन्स

२०७२ वैशाख १८ शुक्रवार ०१-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बलले साइन्स माथि विजय पाउँछौ । अब तिमी आत्म-अभिमानि बन्नु छ । हामी आत्मा हौं, हामीलाई जानु छ आफ्नो घर । आत्माहरू तीक्ष्ण छन् । अहिले हवाइजहाज यस्तो निस्किएको छ जुन एक घण्टामा कहाँदेखि कहाँ जान्छ । अब आत्मा त त्यसभन्दा पनि तीव्र छ । क्षणमै आत्मा कहाँबाट कहाँ गएर जन्म लिन्छ । कोही बेलायतमा पनि गएर जन्म लिन्छन् । आत्मा सबैभन्दा तीव्र रकेट हो । यसमा मेशीनरी आदिको त कुनै कुरा छैन । शरीर छोड्यो, भाग्यो । अब तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ— हामीलाई घर जानु छ, पतित आत्मा त जान सक्दैन । तिमी पावन बनेर नै जान्छौ बाँकी त सबै सजाय खाएर जान्छन् । सजाय त धेरै मिल्छ । वहाँ त गर्भ महलमा आरामले रहन्छन् । बच्चाहरूले साक्षात्कार गरेका छन् । कृष्णको जन्म कसरी हुन्छ, कुनै फोहोरको कुरा छैन । एकदम जसरी प्रकाश फैलिन्छ । अहिले तिमी बैकुण्ठको मालिक बन्छौ भने यस्तो पुरुषार्थ पनि गर्नुपर्छ । शुद्ध पवित्र खान-पान हुनुपर्छ । दाल भात सबैभन्दा राम्रो छ । ऋषिकेशमा संन्यासीहरू एउटा भ्यालबाट लिएर गइहाल्छन् । हो, कोही कस्ता, कोही कस्ता हुन्छन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफूमाथि अटेन्शनको पूरा-पूरा पहरा दिनु छ । मायाबाट आफ्नो सम्हाल गर्नु छ । यादको सच्चा-सच्चा चार्ट राख्नु छ ।
- २) माता-पितालाई अनुसरण (फलो) गरेर दिल तख्तनशीन बन्नु छ । दिन-रात सेवामा तत्पर रहनु छ । सबैलाई सन्देश दिनु छ— बाबालाई याद गर । ५ विकारहरूको दान दियौ भने ग्रहण छुट्छ ।

वरदानः— बितेको कुरालाई चिन्तनमा नल्याएर फुलस्टप लगाउनेवाला तीव्र पुरुषार्थी भव

अहिलेसम्म जे पनि भयो— त्यसलाई फुलस्टप लगाऊ । बितेको कुरालाई चिन्तनमा नल्याउनु— यो नै तीव्र पुरुषार्थ हो । यदि कसैले बितेको कुराको चिन्तन गर्छ भने समय, शक्ति, संकल्प सबै वेस्ट (व्यर्थ) हुन जान्छ । अहिले वेस्ट गर्ने समय छैन किनकि संगमयुगको दुई घडी अर्थात् दुई सेकेण्ड पनि वेस्ट गन्यो भने अनेक वर्ष वेस्ट गरिदियो त्यसैले समयको महत्त्वलाई जानेर अब बितेको कुरालाई फुलस्टप लगाऊ । फुलस्टप लगाउनु अर्थात् सर्व खजानाहरूबाट फुल बन्नु ।

स्लोगनः— जब हरेक संकल्प श्रेष्ठ हुन्छ तब स्वयंको र विश्वको कल्याण हुनेछ ।